

18 Μαΐου: Εορτάζουν οι Άγιοι οκτώ Μάρτυρες

/ [Βίοι Αγίων](#)

Σήμερα, Κυριακή της Σαμαρείτιδος, και εορτάζουμε τη μνήμη των οκτώ μαρτύρων Πέτρου, Διονυσίου, Παύλου, Ανδρέου, Βενεδίμου, Παυλίνου, Ηρακλείου και Χριστίνας.

Ο μάρτυρας Πέτρος καταγόταν από τη Λάμψακο. Όταν διατάχθηκε από το Δέκιο, άρχοντα της πόλης των Αβυδηνών, να θυσιάσει στη θεά Αφροδίτη, αρνήθηκε να προδώσει τον Αναστημένο Ιησού, με αποτέλεσμα να οδηγηθεί στα φρικτά βασανιστήρια και να αξιωθεί το στεφάνι του μαρτυρίου.

Ο Παύλος και ο Ανδρέας είχαν προέλευση από τη Μεσοποταμία. Ήσαν στρατιωτικοί και μαζί με τον άρχοντα Δέκιο πήγαν στην Αθήνα. Εκεί, συνέλαβαν τους χριστιανούς Διονύσιο και τη θαρραλέα Χριστίνα και τους οδήγησαν στη φυλακή. Οι Παύλος και Ανδρέας επιδίωξαν να βασανίσουν εξευτελιστικά τη Χριστίνα, ενώ εκείνη με πίστη στο θέλημα του Θεού, υπομονή και αντίσταση στις

προθέσεις τους, αλλά και καλοσύνη και νουθεσίες τους δίδαξε την πίστη στην Ανάσταση του Λυτρωτή Ιησού. Αποτέλεσμα της ομολογίας της πίστεώς τους στο Χριστό, οι Διονύσιος, Παύλος και Ανδρέας λιθοβολήθηκαν, ενώ η Χριστίνα αποκεφαλίσθηκε.

Ο Ηράκλειος, ο Παυλίνος και ο Βενέδιμος κατάγονταν από την Αθήνα και κήρυτταν το Ευαγγέλιο, με σκοπό να πείσουν τους ειδωλολάτρες να αποστραφούν της πλάνης. Για το λόγο αυτό τους συνέλαβαν, βασάνισαν και αποκεφάλισαν προς παραδειγματισμό.

Οι Άγιοι, που συγκροτούν τον οκτάριθμο δήμο, κατάγονταν από διάφορα μέρη της υφηλίου, αλλά, μέσα από την ομολογία της πίστης τους στον Τριαδικό Θεό και το μαρτυρικό τους θάνατο, έγιναν συμπολίτες στην ουράνια πολιτεία.

Με τη συνάντηση του Μεσσία στο Φρέαρ του Ιακώβ με τη Σαμαρείτιδα, τη μετέπειτα Ισαπόστολο Αγία Φωτεινή, και τους σήμερα τιμώμενους Αγίους, επιβεβαιώνεται ότι «Πνεύμα ο Θεός και τους προσκυνούντας αυτόν εν πνεύματι και αληθεία δει προσκυνείν». Η αποκάλυψη της αλήθειας στο πρόσωπο του αναστημένου Χριστού και η εμπειρία της Ορθοδόξου Πίστεως είναι τα εχέγγυα της πορείας του ανθρώπου, για να οπλίζεται με θάρρος και αντίσταση απέναντι στους κάθε είδους πειρασμούς και δοκιμασίες.

Ο Χριστός είναι το «ύδωρ το ζων, το αλλόμενον εις ζωήν αιώνιον». Μια αλήθεια, η οποία επιβάλλεται να αγγίξει υπαρξιακά τον άνθρωπο και να τον ανυψώσει πνευματικά.